

MƠ NGÀY KHÔNG CHIẾN TRANH

Cư sĩ Liên Hoa

*Em chỉ còn lại chén cơm nguội
Không đủ cho gia đình ba người
Cha trên đường rừng núi, hành quân*

*Bao năm tháng qua, cả nhà không ai gặp mặt
mẹ nằm đó, xác thân thờ ơ mòn mỏi
cơn bệnh làm mẹ buông xuôi
chỉ có ba vế sẽ là thuốc hồi sinh cho mẹ
em biết mẹ sẽ cười tươi
sau bao ngày sống đợi chờ
nhưng ba vẫn bật tin
chiến trận vẫn còn dài
dài như hơi thở dài não nuột của mẹ
chén cơm nguội thiếu những thức ăn, lạt lẻo
nhưng là gia tài nhà em còn lại hôm nay
nếu có nồi canh rau dền hay canh rau mồng tơi
ôi thực sự là hạnh phúc như em mơ ước
niềm hy vọng là những thức ăn ngon
nhưng bom vẫn rộ rả như tiếng trống trường
tiếng nổ thật lớn, vang rền
những mảnh đạn đã chia lìa cả ba người
cát phủ đen chén cơm
những hạt cơm nâu không còn
em sẽ ăn cát, mẹ ăn cát và đứa em còn nhỏ sẽ ăn cát
nhưng gia đình em, hình hài đâu còn nguyên vẹn
thèm chén cơm cát, nhưng không ăn được
sao không để mình em chết để mẹ và em của em được sống
để chờ đợi ngày ba về
dù thiếu em, nhưng vẫn còn mẹ và em nhỏ
nếu không, ngày ba sẽ ra sao???*

Một ngày cuối Thu